15/10/2021

Η πανδημία έφερε στην επιφάνεια την έννοια της φιλανθρωπίας

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

«Μέσα εις την αγωνίαν, τον φόβον, τον πόνον και τη θλίψιν της πανδημίας του κορωνοϊού, τα όμματα των πιστών είναι εστραμμένα προς αυτούς τους Αγίους, τους έχοντας χαρίσματα ιαμάτων». Αυτό αναφέρει, μεταξύ άλλων, στην Εγκύκλιό του με αφορμή την εορτή της Σύναξης των Αγίων Ιατρών, που φέτος θα εορταστεί την Κυριακή 17 Οκτωβρίου, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Ο Παναγιώτατος στέκεται, επίσης, στα προβλήματα τα οποία ανέδειξε η πανδημία, αλλά και τα θετικά που έφερε στην επιφάνεια όπως η έννοια της φιλανθρωπίας, η συσπείρωση της κοινωνίας και η ανάγκη για συνεργασία Εκκλησίας και ιατρικής επιστήμης.

Ως γνωστόν, στη συνεδρία της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, η οποία έλαβε χώρα στις 21 του περασμένου Ιουλίου, υπό την προεδρία του Παναγιωτάτου, συζητήθηκε και εκτιμήθηκε η θυσιαστική και ουσιαστική προσφορά της ιατρικής επιστήμης και των θεραπόντων της στην αντιμετώπιση της πανδημίας. Ως εκ τούτου, αποφασίσθηκε να καθιερωθεί η εορτή της **«Συνάξεως πάντων των Αγίων Ιατρών»** την Κυριακή εκάστου έτους την πλησιέστερη προς την 17ην και την 18ην Οκτωβρίου, κατά τις οποίες εορτάζεται η Σύναξις των Αγίων Αναργύρων και η μνήμη του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά του Ιατρού. Κατά την ημέρα αυτή, της «Συνάξεως των Αγίων Ιατρών», η Εκκλησία θα τιμήσει την όλη συνεισφορά της ιατρικής επιστήμης και των θεραπόντων της προς την ανθρωπότητα.

Σε Εγκύκλιό του, ενόψει της φετινής **εορτής των Αγίων Ιατρών**, ο κ.κ. Βαρθολομαίος υπενθυμίζει εισαγωγικά ότι «από της χριστιανικής αρχαιότητος μέχρι των νεοτέρων χρόνων, ιατροί, νοσηλευται, εξειδικευμένοι θεραπευταί και πολλοί απλοί και ευσυνείδητοι Χριστιανοί διηκόνησαν τους *“εν ασθενείαις κατακειμένους και εν θλίψεσιν όντας”, εκφράζοντες εμπράκτως, ως τύπος και εικών Χριστού, την φιλανθρωπίαν του Θεού. Αρκετοί διεκρίθησαν δια την αγιότητά των, την οποίαν ανεγνώρισεν η Εκκλησία, κατατάξασα αυτούς επισήμως εις το εορτολόγιόν της”.*

“Η πανδημία έφερεν εις την επιφάνειαν την εύθραυστον πλευράν της φύσεως του ανθρώπου, την ανισορροπίαν η οποία υπάρχει εις το φυσικό περιβάλλον λόγω της πλεονεξίας μας, την διάσπασιν και διχόνοιαν που υπάρχει εις την ευρυτέραν κοινωνίαν, αλλά και τα εντάσεις εις τους κόλπους της Εκκλησίας. Μας ηνάγκασε να αναλογισθώμεν το πως βιούμεν την πίστιν μας ενώπιον της τραγικής απειλής του θανάτου, της απωλείας των ηγαπημένων μας και της μοναξιάς που ενυπάρχει εις την ασθένεια και το πένθος. Μας ωδήγησεν εις το να αναζητήσωμεν, με την βοήθειαν των Αγίων, την χάριν του Θεού της αγάπης. Συνάμα, η πανδημία έφερεν εις την επειφάνειαν την πραγματικήν έννοιαν της φιλανθρωπίας, την ανάγκην διά συσπείρωσιν και συντονισμών όλων των φορέων της κοινωνίας, την απαραίτητον συνεργασίαν μεταξύ Εκκλησίας και ιατρικής επιστήμης”, αναφέρει για τα προβλήματα που ανέδειξε η πανδημία αλλά και τα θετικά τα οποία προσέφερε.

Ο Παναγιώτατος αναφέρεται στις υπεράνθρωπες προσπάθειες τις οποίες έχουν καταβάλει οι γιατροί την περίοδο της πανδημίας προκειμένου να σώσουν ανθρώπινες ζωές. *«Αυτοί είναι και το ιδιαίτερον στήριγμα και παράδειγμα των ιατρών, των νοσηλευτών και πάντων των διακονούντων εν τω χώρω της υγείας, οι οποίοι, καθ’ όλην την διάρκειαν της πανδημίας έχουν καταβάλει υπερανθρώπους προσπάθειας δια να σώσουν ζωάς και να παράσχουν φροντίδα, περίθαλψιν και ανακούφισιν εις τους εμπεριστάτους συνανθρώπους των»*,

σημειώνει.

Καταλήγοντας, ο Παναγιώτατος συγχαίρει και ευχαριστεί πατρικώς τους ιατρούς και θεραπευτές, ευχόμενος όπως: *«Κύριος ο Θεός στηρίζη και ενδυναμώνη υμάς εις το ευλογημένον έργον σας». «Σας ενθαρρύνομεν να έχετε αγάπην ανυπόκριτον», συνεχίζει, «να είσθε φιλόστοργοι, να τιμά ο εις τον άλλον, να καλλιεργείτε φλογεράν πίστιν, "τω Κυρίω δουλεύοντες, τη ελπίδι χαίροντες, τη θλίψει υπομένοντες, τη προσευχή προσκαρτερούντες, ταις χρείαις των αγίων κοινωνούντες, την φιλοξενίαν διώκοντες", ώστε να δοξάζεται δι' υμών ο εν Τριάδι Θεός, ο Δοτήρ παντός αγαθού».*

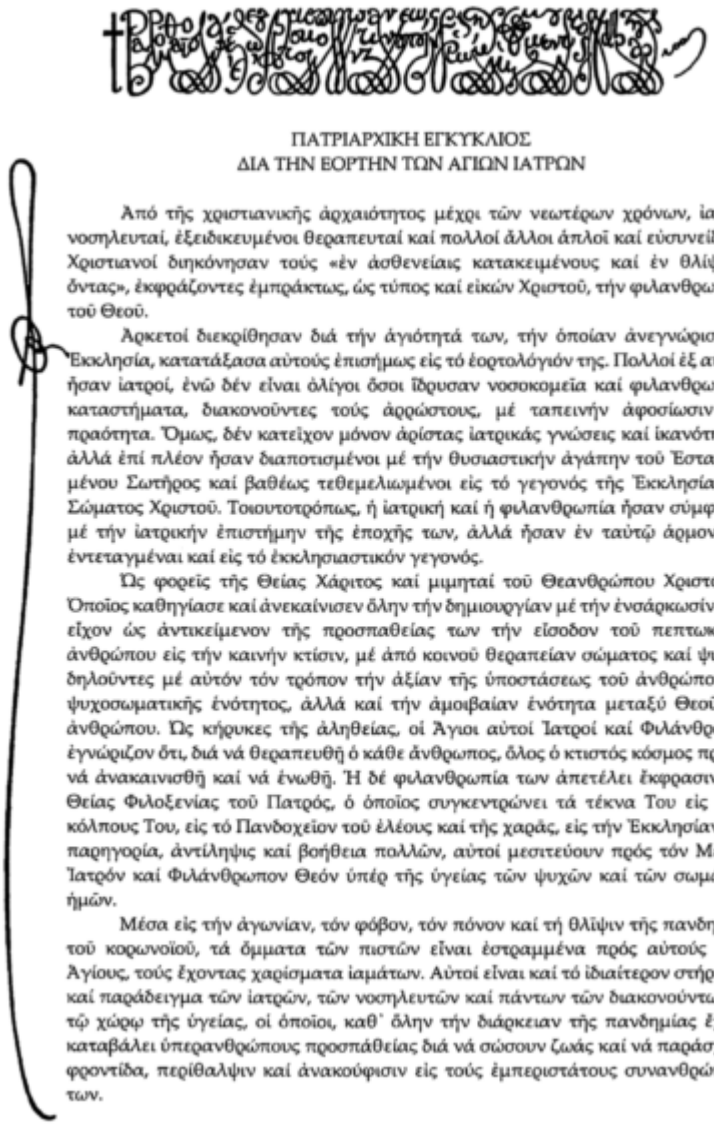

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Από τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων, ἰατροί, νοσηλευταί, ἐξειδικευμένοι θεραπευταί καί πολλοί ἄλλοι ἁπλοῖ καί εὐσυνείδητοι Χριστιανοί διηκόνησαν τούς «ἐν ἀσθενείαις κατακειμένους καί ἐν θλίψεσιν ὄντας», ἐκφράζοντες ἐμπράκτως, ὡς τύπος καί εἰκών Χριστοῦ, τήν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀρκετοί διεκρίθησαν διά τήν ἁγιότητά των, τήν ὁποίαν ἀνεγνώρισεν ἡ Ἐκκλησία, κατατάξασα αὐτούς ἐπισήμως εἰς τό ἑορτολόγιόν της. Πολλοί ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἰατροί, ἐνῶ δέν εἶναι ὀλίγοι ὅσοι ἵδρυσαν νοσοκομεῖα καί φιλανθρωπικά καταστήματα, διακονοῦντες τούς ἀρρώστους, μέ ταπεινήν ἀφοσίωσιν καί πραότητα. Ὅμως, δέν κατεῖχον μόνον ἀρίστας ἰατρικάς γνώσεις καί ἱκανότητας, ἀλλά ἐπί πλέον ἦσαν διαποτισμένοι μέ τήν θυσιαστικήν ἀγάπην τοῦ Ἐσταυρωμένου Σωτῆρος καί βαθέως τεθεμελιωμένοι εἰς τό γεγονός τῆς Ἐκκλησίας ὡς Σώματος Χριστοῦ. Τοιουτοτρόπως, ἡ ἰατρική καί ἡ φιλανθρωπία ἦσαν σύμφωνοι μέ τήν ἰατρικήν ἐπιστήμην τῆς ἐποχῆς των, ἀλλά ἦσαν ἐν ταὐτῷ ἁρμονικῶς ἐντεταγμέναι καί εἰς τό ἐκκλησιαστικόν γεγονός.

Ὡς φορεῖς τῆς Θείας Χάριτος καί μιμηταί τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ὁ Ὁποῖος καθηγίασε καί ἀνεκαίνισεν ὅλην τήν δημιουργίαν μέ τήν ἐνσάρκωσίν Του, εἶχον ὡς ἀντικείμενον τῆς προσπαθείας των τήν εἴσοδον τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου εἰς τήν καινήν κτίσιν, μέ ἀπό κοινοῦ θεραπείαν σώματος καί ψυχῆς, δηλοῦντες μέ αὐτόν τόν τρόπον τήν ἀξίαν τῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ὡς ψυχοσωματικῆς ἑνότητος, ἀλλά καί τήν ἀμοιβαίαν ἑνότητα μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Ὡς κήρυκες τῆς ἀληθείας, οἱ Ἅγιοι αὐτοί Ἰατροί καί Φιλάνθρωποι ἐγνώριζον ὅτι, διά νά θεραπευθῇ ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὅλος ὁ κτιστός κόσμος πρέπει νά ἀνακαινισθῇ καί νά ἑνωθῇ. Ἡ δέ φιλανθρωπία των ἀπετέλει ἔκφρασιν τῆς Θείας Φιλοξενίας τοῦ Πατρός, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει τά τέκνα Του εἰς τούς κόλπους Του, εἰς τό Πανδοχεῖον τοῦ ἐλέους καί τῆς χαρᾶς, εἰς τήν Ἐκκλησίαν. Ὡς παρηγορία, ἀντίληψις καί βοήθεια πολλῶν, αὐτοί μεσιτεύουν πρός τόν Μέγαν Ἰατρόν καί Φιλάνθρωπον Θεόν ὑπέρ τῆς ὑγείας τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μέσα εἰς τήν ἀγωνίαν, τόν φόβον, τόν πόνον καί τή θλῖψιν τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, τά ὄμματα τῶν πιστῶν εἶναι ἐστραμμένα πρός αὐτούς τούς Ἁγίους, τούς ἔχοντας χαρίσματα ἰαμάτων. Αὐτοί εἶναι καί τό ἰδιαίτερον στήριγμα καί παράδειγμα τῶν ἰατρῶν, τῶν νοσηλευτῶν καί πάντων τῶν διακονούντων ἐν τῷ χώρῳ τῆς ὑγείας, οἱ ὁποῖοι, καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς πανδημίας ἔχουν καταβάλει ὑπεράνθρωπους προσπάθειας διά νά σώσουν ζωάς καί νά παράσχουν φροντίδα, περίθαλψιν καί ἀνακούφισιν εἰς τούς ἐμπεριστάτους συνανθρώπους των.

Ἡ πανδημία ἔφερεν εἰς τήν ἐπιφάνειαν τήν εὔθραυστον πλευράν τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, τήν ἀνισορροπίαν ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τό φυσικόν περιβάλλον λόγῳ τῆς πλεονεξίας μας, τήν διάσπασιν καί διχόνοιαν πού ὑπάρχει εἰς τήν εὐρυτέραν κοινωνίαν, ἀλλά καί τάς ἐντάσεις εἰς τούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Μᾶς ἠνάγκασε νά ἀναλογισθῶμεν τό πῶς βιοῦμεν τήν πίστιν μας ἐνώπιον τῆς τραγικῆς ἀπειλῆς τοῦ θανάτου, τῆς ἀπωλείας τῶν ἠγαπημένων μας καί τῆς μοναξιᾶς πού ἐνυπάρχει εἰς τήν ἀσθένειαν καί τό πένθος. Μᾶς ὡδήγησεν εἰς τό νά ἀναζητήσωμεν, μέ τήν βοήθειαν καί τή μεσιτείαν τῶν Ἁγίων, τήν χάριν τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης. Συνάμα, ἡ πανδημία ἔφερεν εἰς τήν ἐπιφάνειαν τήν πραγματικήν ἔννοιαν τῆς φιλανθρωπίας· τήν ἀνάγκην διά συσπείρωσιν καί συντονισμόν ὅλων τῶν φορέων τῆς κοινωνίας· τήν ἀπαραίτητον συνεργασίαν μεταξύ Ἐκκλησίας καί ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Εἰς τήν πανδημίαν ἀνεδείχθησαν λαμπραί προσωπικότητες εἰς τόν ἰατρονοσηλευτικόν χῶρον, αἵτινες ὡς οἱ Ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι ἐξήσκουν τήν ἰατρικήν ἐπιστήμην καί παρεῖχον φροντίδα καί συμπαράστασιν εἰς τούς ἀσθενεῖς, προσέφερον τάς ὑπηρεσίας των μέ αὐτοθυσίαν καί στοργήν, ὑπερβαίνοντες τό ἀνθρώπινον μέτρον ὑπό δυσκόλους συνθήκας, διά νά ἀντιμετωπισθοῦν αἱ πολυδιάστατοι συνέπειαι τῆς ὑγειονομικῆς κρίσεως.

Λαμβάνουσα πάντα ταῦτα ὑπ᾽ ὄψιν της, ἡ περί ἡμᾶς Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε νά καθιερωθῇ ἡ πλησιεστέρα πρός τήν 17ην καί τήν 18ην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους (Σύναξις τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων καί τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ τοῦ Ἰατροῦ) Κυριακή, ὡς ἡμέρα τῆς *Συνάξεως πάντων τῶν Ἁγίων Ἰατρῶν*, καί οὕτω νά ἐκτιμηθῇ ἡ οὐσιαστική προσφορά τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καί τῶν θεραπόντων της πρός τήν ἀνθρωπότητα.

Συγχαίροντες ὑμῖν διά τήν πολύτιμον συμβολήν σας, ἀγαπητοί ἰατροί καί θεραπευταί, πατρικῶς σᾶς εὐχαριστοῦμεν καί δεόμεθα, ὅπως Κύριος ὁ Θεός στηρίζῃ καί ἐνδυναμώνῃ ὑμᾶς εἰς τό εὐλογημένον ἔργον σας. Σᾶς ἐνθαρρύνομεν νά ἔχετε ἀγάπην ἀνυπόκριτον, νά εἶσθε φιλόστοργοι, νά τιμᾷ ὁ εἷς τόν ἄλλον, νά καλλιεργῆτε φλογεράν πίστιν, «τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τήν φιλοξενίαν διώκοντες» (Ρωμ. 12:9-15), ὥστε νά δοξάζεται δι᾽ ὑμῶν ὁ ἐν Τριάδι Θεός, ὁ Δοτήρ παντός ἀγαθοῦ.

Φβκα' Σεπτεμβρίου κη'